

НОВОРІЧНИЙ ДИПТИХ (Останній вірш в сімнадцятому році)

31.12.2017 р., 23 год. 32 хв.

Як тільки рік закінчиться, почнеться новий,
Так щозими завжди було в календарі,
Аж поки сонце сходить, буде знову й знову,
Старий мине, а Новий рік вже надворі.

Не все ще написав сімнадцятого року,
То ж сів по звичці, може встигну й напишу.
Але не йдуть ідеї в голову і в око,
Невже, як поле зимнє, аркуш залишу?

Всі теми вичерпалися у цьому році,
А що шукать? Сімнадцятому й присвячу!
“Це буде краплею останньою в потоці!” □
Від знахідки, як одержимий, стиха шепочу.

Сімнадцятий був роком нелегким і довгим,
Та треба, ради правди, дякувать йому,
Нерідко іспити траплялись дуже строгі,
І знаємо ми вже, для чого та чому.

Нерідко ми виходимо з води сухими,
Вона щораз стікає, наче з гусака,
То ж славимо, як шестикрилі серафими

Цей рік, хай пам'ять буде добра і легка.

Попросимо, щоб передав він естафету
Молодшому, успішному, яким був сам,
Та не ховав від нього жодного секрету,
Благословення посилаючи в майбутнє нам.

Як не пожалкувати за минувшим роком?
Адже ніколи він не вернеться до нас.
Чомусь туманом стеле очі ненароком,
Лише вперед іде неумолимий час.

Дата написання вірша: 2021-01-15